

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1039/2024
16.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Матковић Стефановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „СТС-ТРАНС“ ДОО, Кањижа, чији је пуномоћник Нагел Јанош, адвокат у ..., против туженог Акционарско друштво за осигурање „ДДОР Нови Сад“ а.д.о. Нови Сад, Филијала Суботица, чији је пуномоћник Тамара Травица, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 2.582.297,34 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2350/24 од 15.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2350/24 од 15.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2350/24 од 15.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Суботици П 185/23 од 31.01.2024. године, у ставу I изреке констатовано је да се усваја тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу осигурања од одговорности плати износ од 2.582.297,34 динара са законском затезном каматом од 16.12.2017. године па до исплате. У ставу II изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка по пресуди Привредног апелационог суда Пж 346/23 плати износ од 373.276,00 динара са законском затезном каматом од 12.05.2023. године па до исплате. У ставу III изреке обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 322.846,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2350/24 од 15.08.2024. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је досуђена затезна камата, тужени је изјавио благовремену ревизију са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правног питања.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23–др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу осигурања од одговорности плати износ од 2.582.297,34 динара са затезном каматом. Према утврђењу првостепеног суда, тужилац је у својству возара превозио робу која је кривицом тужиоца оштећена током превоза, због чега је тужилац, на основу правноснажне пресуде Привредног апелационог суда Пж 346/23 од 05.04.2023. године, свом налогодавцу надокнадио штету у износу од 2.582.297,34 динара са затезном каматом почев од 16.12.2017. године. Како су тужилац и тужени били у уговорном односу по основу уговора о осигурању од одговорности возара за штете на роби примљеној на превоз у међународном транспорту, другостепени суд је обавезао туженог да тужиоцу исплати све оно што је тужилац платио оштећеном лицу (свом налогодавцу), рачунајући и затезну камату на коју је овде тужилац био обавезан пресудом Привредног апелационог суда Пж 346/23 од 05.04.2023. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент оспорава правилност примене материјалног права (конкретно указује да је требало применити Конвенцију о уговору за међународни превоз робе друмом у одлучивању о праву на камату), али погрешна примена материјалног права, сама по себи, без испуњености осталих услова прописаних одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, није довољан разлог за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. У ревизији се не указује која то правна питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса треба размотрити. Ревидент указује на различиту судску праксу изражену у одлукама Привредног апелационог суда Пж 5466/2014 од 29.04.2015. године, Пж 2257/2016 од 23.11.2016. године и Пж 7336/2015 од 21.07.2015. године, али према оцени Врховног суда, поступање судова у тим парницама не указује на различиту судску праксу због које би требало дозволити ревизију у овом спору. Ово из разлога што се у наведеним предметима спор водио или између наручиоца превоза и превозиоца (Пж 7336/15 и Пж 5466/2014), док у спору између наручиоца превоза и осигуравача (Пж 2257/2016) није исказана другачија примена материјалног права о спорном правном питању о висини затезне камате на

потраживање из конкретног уговора о осигурању, те не може указивати на различиту судску праксу.

Зато је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 07.11.2018. године. Вредност предмета спора износи 2.582.297,34 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку о привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена, поред тога што се ревизијом побија одлука о затезној камати, што је споредно тражење и не узима се у обзир за право на изјављивање ревизије, по одредби члана 28. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић